

**ПРЕЗЕНТАЦІЯ
ВЛАСНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО
ДОСВІДУ**

Беркита Марія Миколаївна

ВЧИТЕЛЬ ПОЧАТКОВИХ
класів

ЗОШ І – ІІІ ст. №1
м. Кам'янки-Бузької

Педагогічний стаж складає 26 років.

Кваліфікаційна категорія:

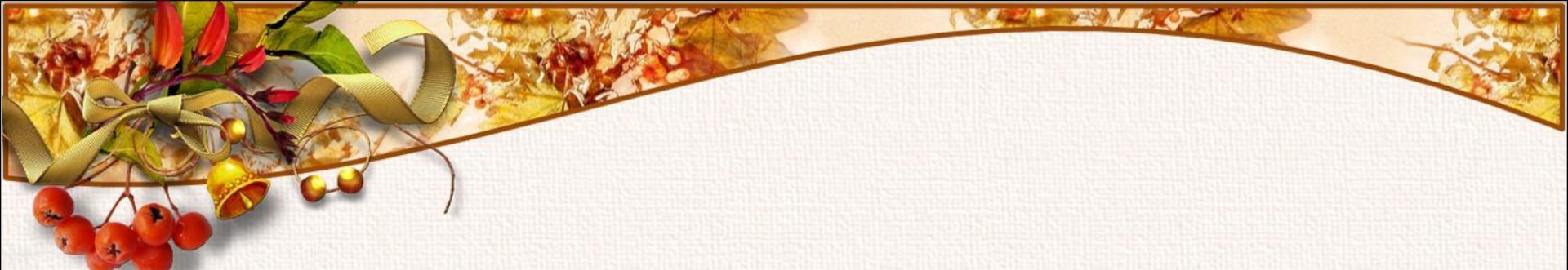
“Спеціаліст вищої категорії”

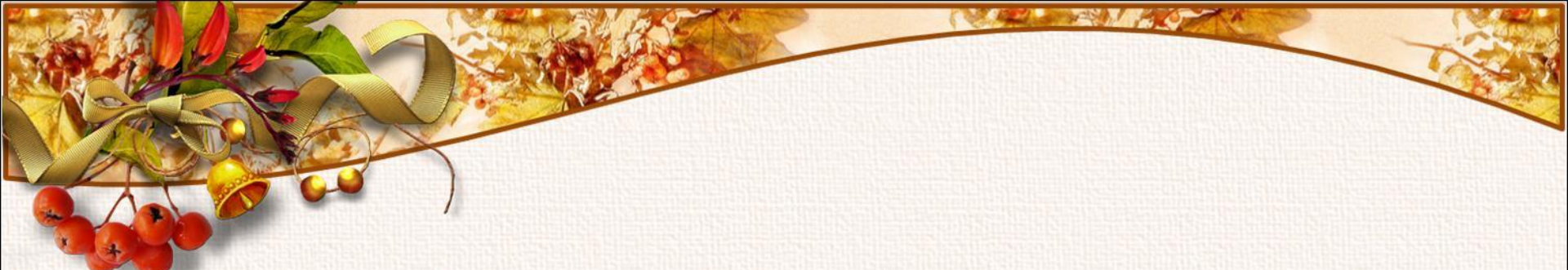
Педагогічне звання: старший вчитель

Проблема,
над якою працюю:

Індивідуалізація
пізнавальної діяльності
молодших школярів.

-
- Пізнавальна активність дитини зумовлюється однією з провідних закономірностей психічного розвитку людини-індивідуальністю. Найважливішу роль у навчанні відіграє правильно організований пізнавальний процес.
 - Чим точніше орієнтується педагог в індивідуальних особливостях дітей, тим краще визначить у кожній конкретній ситуації відповідний підхід до учня.

Індивідуального підходу потребують усі діти.

Не можна орієнтуватись на якогось середнього учня і через це обмежувати пізнавальну діяльність школяра.

Доцільно ставити все нові , ускладнені завдання , які б стимулювали розвиток логічного мислення дитини.

Найоптимальнішим варіантом навчального процесу є органічне поєднання на кожному занятті колективних форм роботи з індивідуальними.

Індивідуалізація навчання має розвинути
дві основні вимоги: запобігання
відставанню слабовстигаючих і
забезпечення розвитку інтересів, нахилів,
здібностей усіх учнів відповідно до їхніх
якостей, особливостей психіки.

3 власного педагогічного досвіду

- Організую індивідуальну роботу з учнями за принципом педагогічного передбачення.
- Визначаю, які знання з одного або кількох предметів, який особистий досвід слід використати, щоб кожний школяр успішно виконав пізнавальні завдання.
- Виявляю прогалини у набутих знаннях і навичках учнів, причини відставання: шляхом аналізу письмових робіт, усних відповідей, індивідуальних бесід.
- Пропоную індивідуальне завдання: повторити правило, виконати вправу, розв'язати приклад або задачу, провести додаткове спостереження тощо.
- Організую самотійну роботу.

Якщо виникають труднощі:

- раджу переглянути раніше вивчений матеріал у підручнику;
- виконати аналогічні вправи;
- ставлю навідні питання;
- орієнтую школяра;
- часто пропоную ускладнені додаткові вправи тим, хто вже виконав основну роботу;
- окремі учні дістають право розповісти про зроблене.

Реалізація даної проблеми:

- Даю самостійні вправи, використовуючи дидактичні матеріали з диференційованими завданнями: різноманітні довідники, перфокарти, опорні таблиці, алгоритми, пам'ятки, картки для самоперевірки тощо. Застосування їх має бути посильним, творчим, цільовим.
- Іноді пропоную завдання на вибір. Записую на дошці всі вправи, а учні на свій розсуд виконують те, що їм під силу.
- Прагну вести учнів від репродуктивної (відтворювальної) діяльності до творчої.

-
- Індивідуалізувати намагаюсь не лише роботу на уроці, а й домашні завдання. Вправи добираю так, щоб вони сприяли зміцненню зв'язку з практикою, всебічному розвитку, творчій активності та самостійності. У домашніх завданнях передбачаю різноманітні операції.
 - Слабовстигаючим школярам вказую, які саме розділи підручника треба повторити, на які запитання відповісти. Заохочую товариську допомогу.

Засоби активізації навчально-пізнавальної діяльності

Готуючись до уроків:

- 1) навчальний матеріал беру у стрункому логічному плані;
- 2) будь-який матеріал, що потребує запам'ятовування, укладаю в короткий зміст;
- 3) на першому етапі навчання даю не весь обсяг знань, а лише основний його зміст;
- 4) вправи добираю зрозумілі для дітей;
- 5) для забезпечення міцності знань учнів постійно повертаюся до раніше вивченого і розглядаю його під новим кутом зору з тим, щоб діяти по-новому.

Висновок

Індивідуалізація навчання – ключ до вирішення багатьох питань, насамперед – підвищення рівня свідомого й міцного засвоєння навчального матеріалу кожним учнем на уроці, оволодіння вміннями самотійно набувати нові знання.

Мої учні приймають участь у всіх конкурсах та громадському житті ШКОЛИ.

